

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Inexpectati eventus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Muli ac
Mulae cur
steriles.

authores tradunt, quod animalia quaecumque tertii sunt generis, diversis quippe generibus prognata non gignant. Quas vero Theophrastus in Cappadocia, & Syria vulgo parere existimavit, Aristot. diversum ponit genus, quos Hinnos appellant: fert hos praecipue terra Syria supra Phoenicem, qui similitudine quadam nomen Mularum acceperunt, cum genus omnino diversum sit. Coeunt haec animalia, & mutua inter se ratione prognerant. Alcmaeon in Mularum genere mares ideo steriles esse dicit, quod tenuem admodum genituram habeant, ac perinde frigidiusculam, foeminas vero propter locos minime ad aptiles, quod & Horus nosler & Empedocles tradidere, breves enim illi sunt, humileque & restricti, Venerique averse coaliti, ut neque genitura recta in illos labi, neque si illabatur percipi possit, id quod in dissectionibus Diocles optime se observasse confirmat. Eandem porro sterilitatem per Mulum expriment & Divinae literae. Nam Psalmo xxxi Mulo fieri similes prohibemur, propterea quod animal id intellectu careat, perinde ac Equus etiam. Hoc insuper sterile est animal, quippe nulla virtutis femina concipit, nec fructum ullum producit, atque hoc partim male affectae naturae causa, qua praeditum est, partim propter inertiam qua fit ad aliquid agiler agendum ignavissimum. Non praetermittam loco hoc, Eleum agrum ita Equorum generositate consecratum esse, ut Mulorum genus non ferat intra regionem, etiamsi admittatur Afinus, & rem peragat, Equam non concipere, quod plurimum admiratur Pausanias. Utcumque vero haec habeant, nemo ignorat sterilitatem, qua Mularum propria est, fuisse causam, cur partus huiusmodi in annalibus aliquando observati, habiti sint ostenti loco: bonum vero an malum ostenderent, in ambiguo esse facit eventorum varietas. Siquidem C. Valerio, & M. Herennio Coss. cum Mula in Apulia peperisset, totum annum domi forisque tranquillum fuisse comperimus, sinistra tamen quadam obnunciata. Sed quod omnium perniciosissimum Rom. Reipub. fuit: inter Caesarem & Pompejum exorta bella Mulae partu edito, L. Paulo, L. Marcello Coss. multi prodiderunt. Cumque alia Romae ad 12. portas peperisset M. Lepido, Munatio Planco Coss. subsequuta: sunt nonnulla faciorum direptiones, dum bella per Brutum & Cassium in provinciis gerentur. At nihil quicquam tale evenit L. Scipione, C. Laelio Coss. cum identidem Mula Reate peperisset.

Ex Mularum partu eventus Sa. vii.

MATRONARUM IMPUDICITIA. CAP. XXVII.

Invenio & apud quosdam matronarum notam in partibus ex Mulae parientis prodigio significari: quod earum pilenta Mulis iunctis trahi solita sint, ut numis aliquot spectare licet.

INEXPECTATI EVENTUS. CAP. XXVIII.

Aliis magna rerum molimina Mularum partus ostendere, in iis praesertim rebus, quae praeter spem & expectationem omnium accidere: ut Dario Babylonem elusa totiens opera oppugnanti, quam tunc demum cepit, ut vulgatissima est historia, cum ex pervulgato per hostes ipsos omnino Mula Zopyri, cuius consilio, opera, ingenio & fide usus est in eo negotio peragendo, foetum edidisset. Simile & illud fuit, quod Galbam ad res novas animosius tentandas confirmavit, apud quem Mula pepererat. Nam Zopyrus inde animum sumperat, quod Babylonicis conviciabundos e propugnaculis audierat inclamare, *Darium non ante urbe potiturum quam Mula peperisset*, eventumque rei apud se compererat. Galba avi sui omen exceperat, qui Aruspibus rerum summam puero promittentibus responderat, cum Mula pepererit. Habet enim Mula regium nescio quid etiam in Divinis literis, ut Reg. 3. David, *Ponite filium meum Salomonem in Mulam meam*: dicens meam, ostendit, quod & ipse in Mulam sedebat. Nobis vero (mi Petre) quid sperandum, quidve timendum est, qui Mulae foetum domi nuper inspeximus? Anno enim hoc salutis nostrae duodevigesimo supra millesimum & quingentesimum, Leonis X. sexto, quarto Non. Aprilis, qui dies de Asertoris nostri nece publico luctu nefastus fuit, apud amplissimum dominum meum Julium Card. Medicum, hora lucis tertia Mulae, uti nosli, partus editus. Quod si quis, ut Galbae, portendi huic aliquando summam rerum amplitudinem dixerit, ut eveniat non erit hoc praeter expectationem, & spem hominum, qui vulgo illi talia ominantur, qui de hominis prudentia, de morum integritate, rerumque peritia omnia sibi pollicentur. Id unum precibus a Deo deprecandum: ne, quod factum est Pauli & Marcelli consulatus Julii

Sueton. in
Galba. c. 4.

Mula par-
tus.

A Julii Pompeijq; discordia, in magnam urbis perniciem suscitentur: ne quod Lepidi, Plancique consulari accidit, intestina bella miserabiles sociorum direptiones invehant: ne præter expectatum, magnum aliquod & inexcogitabile malum oboriatur, maximarumq; in Italia urbium capturas, populationes, incendia, vastitatem inducat, cum præsertim tam dira ea sint, quæ sidera, quæ fatidici vates, vetusta etiam de nostris temporibus oracula, nocturnæ diurnæq; sapius exaudita voces, brevi futura minitantur, quibus consentire videtur præsaga mali tacita quædam in mortalium omnium cordibus trepidatio. Sedenim nos interim Deo freti, quicquid eventurum est forti animo tolerandum nobis proponamus, inceptumq; laborum ingenuorum iter, dum licet alacriter peragamus. Sed il-
 lud non omiserim, Mulas non sui generis tantum animalia parere aliquando visas, verum etiam E-
 quos, ut anno circiter M. CCCC. LXII. in Arenate Brutiorum agro, Mula Equum peperit pilo flavo, crinibus rutilis, oculis rufis, quem post Loisius Arenas apud Brutios longe princeps, ad Ferdinandum Neapolitanorum regem misit.

VOLUPTARIA VENUS. CAP. XXIX.

B Sterilitatis demum, quam superius posuimus, ergo, qui lascivum hominem, Venere quippe non ad prolem, sed ad voluptatem tantum atque spurcitiem utentem significassent, vel Mulum qui Equam saliret, vel Mulam surrecta cauda prurientem, pingere consueverunt. Huic enim generi, quamvis ad prognerandum inepto, genitalia tamen ad voluptatem natura concessit. Quod illis dictum velim, qui animalia rationis expertia, nullo neque voluptatis, neq; irascentia: neque cupiditatis sensu affici contendunt: moverique ad hujusmodi incitationes naturæ quodam impulsu, ut vel se sospitent, vel species propagentur. Neque quidem dicendum asserunt, Leonem audentem animosumque esse, neque quidem Cervum pavidum: sed quodammodo pavidum, illumque quodammodo animosum: perinde ac si dicerent, animalia hæc neque cernere, neque audire, sed quodammodo cernere, audireque quodammodo neque vociferari, sed quodammodo vociferari, atque semel dicam, eanon omnino vivere, sed quodammodo vivere.

MUTUA OFFICIA. CAP. XXX.

C EO vero modo quo proverbis argumentum datum, hieroglyphica sapius excogitata, & hujusmodi picturationum species adinventæ: ut si quis Mulos duos mutuo se scabentes pinxerit, mutuum operam significari conjiciamus, ex eo, quod hujusmodi utimur adagio, id ipsum innuente cum scilicet dicimus, *Mutuo Muli scabunt*. Quamvis sunt, qui proverbium hoc non nisi ad improbitatem & imperitos sese invicem efferentes spectare putent. Scripsit vero M. Varro librum eo titulo, cuius testimonium citat Nonius. Recte vero accommodari poterit pictura hæc ad id, quod Horatius ridet Epistolis:

Enter erit Roma Consulit Rhetor, ut alter Grachus ut hic illi foret, hic, ut Mutius illi.

adagium.
Epist. lib. 1.
ep. 7.

Et de Poëtis paulo post,

Discedo Alcaus puncto illius, ille meo quis? Fit Mimnermus, & optivo cognomine crescit.
Quis, nisi Callimachus? si plus deponere visus,

DE CAMELO. CAP. XXXI.

D Ipsa quidem munerum laborumque, uti dicebamus, societas, quæ Camelo cum Asinis & Mulis conjuncta est, exigere videtur, ut ad eundem gregem revocentur. Quoniam vero cum Porci significata recenseremus, incidimus in Camelum, quem profanum perinde ac Suem deprehenderamus, inde videtur exordium, ut qua de causa veteres id existimarent, explicemus. Porcum enim ideo profanum ostenderamus, quia non ruminaret, ungula tamen esset bifida, alterum hoc longe diversum animal, profanum & ipsum tamen, propterea quod ungula sit solida, tametsi ruminat.

IMPERITUS DISCEPRATOR. CAP. XXXII.

Unde fit ut per Camelum mystico sensu illi notentur, qui distinguendi seligendique ratione minime præditi sunt: qui scilicet sacra profanis, humana divinis nullo discrimine commiscant, ruminant.

Cameli mystica significatio.